

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi 8 zł., kwartalna 2 zł., bez dostawy do domu rocznie 5 zł., kwartalnie 1.30 zł. Cena numeru pojedynczego 10 gr. — Konto czekowe Nr. 151.169 (Biblioteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łac. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Jezusowi Chrystusowi w Najśw. Sakramencie pokłon oddajmy.

TRIUMF CHRYSTUSA.

Na Boże Ciało i w niedzielę po Bożem Ciele święci Chrystus swój triumf w krajach katolickich. I stolice państw i ubogie wioski urządzają w tych dniach uroczyste procesje z Najśw. Sakramentem. Na procesjach tych jest nie tylko duchowieństwo i wierni prostego serca, ale i wysoce dostojnicy państwowi. Jednocześnie wszyscy w pokłonie Jezusowi. Ludzie wiary, jak mogą i jak umieją, starają się ten dzień uświetnić: chorągwie, sztandary, berła, feretrony, kwiaty, kontusze, sukmany — wszystko odświętne, uroczyste, skupione, pełne wiary. A nad morzem głów brzmi potężnie wspaniała pieśń:

Twoja cześć, chwała, nasz wieczny Panie,
Po wszystkie czasy niech nie ustanie.

Ale niech nie ustaje nie ustaje nie tylko po wszystkie czasy, ale niech nie ustaje nigdzie, niech panuje wszędzie.

Jak wychodzi z kościoła uroczysta procesja na miasto, tak niech z kościoła wychodzi na miasto chwała Boża, umiłowanie tego wszystkiego, co dobre, święte, szlachetne. Triumf Jezusa, wyrażany w procesji, niech zamieni się w triumf, wyrażany życiem prywatnym, rodzinnym, miejskim, państwowym. Naszą rzeczą jest, rzeczą każdego z osobna, by zwiększać ten triumf Jezusa w życiu świata.

Bohaterzy enoty i ucieciwości w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, niezależnie

od tego, czy byli rzemieślnikami, czy żołnierzami, czy urzędnikami, czy bogatymi, czy ubogimi, ukazali otoczeniu piękno enoty, piękno zasady Chrystusowej, jej wzniosłość i szczęściodajność. Widok ich życia pociągał pogan do Chrystusa.

Nas czekają te same zadania. My moglibyśmy tego samego dokazać, tego samego oczekuje od nas Chrystus, który pragnie nie tylko przez uroczyste procesje chodzić po mieście, ale przez nasze codzienne prywatne i publiczne życie.

Przedstawiciel Ojca św. na Kongresie Euchar. w Poznaniu.

Ojciec św. mianował JE. Ks. Arcybiskupa Franciszka Marmaggi'ego, Nuncjusza Apostolskiego, osobistym Swym przedstawicielem na Kongresie Euchar. w Poznaniu.

Spółeczeństwo polskie niewątpliwie z entuzjazmem powita tę nominację. Ks. Nuncjusz jest bowiem gorącym przyjacielem Polski. Na każdym kroku to podkreśla, a i namacalnie tego daje często dowody: interesuje się żywo sprawami polskimi. Dziwnie się składa, że jako chłopczyk przyjmuje pierwszą Komunię św. przed obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej w Rzymie. On później w czasie najazdu bolszewickiego na Polskę urządza na Zatybrzu w Rzymie na-

bożeństwo na intencję naszego narodu. Jako Nuncjusz w Rumunji odnosi się szczególnie życzliwie do emigrantów polskich. Będąc zaś nuncjuszem w Pradze, przyczynia się do uświetlenia nabożeństwa przy zwłokach Henryka Sienkiewicza, idąc pieszo za trumną wielkiego pisarza.

To też, kiedy 14 marca 1927 roku przybywa jako Nuncjusz do Polski, społeczeństwo polskie urządza mu owacyjne przyjęcie. On zaś z dumą i radością, jak sam zaznacza, „wstępuje na ziemię wielkich królów i niezliczonych bohaterów, na ziemię, która była zawsze przedmurzem religji i cywilizacji chrześcijańskiej“.

Spółeczeństwo polskie jest wdzięczne Ojcu św. za tę nominację. Zacieśni ona jeszcze więcej owe węzły przyjaźni i miłości, które łączą naród polski z dostojnym przedstawicielem Piusa XI w Polsce.

Sekcja dla inteligencji na I-ym Krajowym Kongresie Eucharystycznym w Poznaniu.

Sekcja dla inteligencji I Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Polsce, pozostająca pod przewodnictwem JM. Rektora Uniwersytetu Poznańskiego, prof. dr. Stanisława Kasznicy, a skupiająca w swem łonie 65 przedstawicieli intelektualnych sfer katolickich z całej Polski, obradować będzie w dniach 27 i 28 czerwca b. r. od godz. 10 na sali Nr. 17 Collegium Minus Uniwersytetu Poznańskiego.

Zgodnie z definitywnie ustalonym programem obrad, w dniu 27 czerwca wygłosi p. dr. K. M. Dzierżykray-Morawski z Warszawy odczyt n. t. „Konieczność zorganizowanego udziału inteligencji w zbiorowej pracy katolickiej“; po referacie tym nastąpi dyskusja oraz uchwalenie stosownej rezolucji, a wreszcie zostanie wyłoniony specjalny komitet organizacyjny Związku inteligencji katolickiej. Wyłącznym celem nowego Związku będzie naukowe badanie zagadnień katolickich, a w związku z tem przenikanie całego życia Narodu polskiego duchem katolickim.

W dniu 28 czerwca profesor prawa kanonicznego przy Uniwersytecie Poznańskim, p. dr. Tadeusz Silnicki, wygłosi referat n. t. „Eucharystja w życiu człowieka wykształconego“. Po dyskusji nad tym odczytem

zostanie również uchwalona odpowiednia rezolucja.

Liczne korespondencje i zapytania z całej Polski świadczą już teraz o poważnem zainteresowaniu przyszłemi obradami sekcji dla inteligencji ze strony katolickiej elity intelektualnej całego kraju. To też spodziewać się należy, że posiedzenia sekcji podczas Kongresu cieszyć się będą duszą frekwencją i żywym udziałem wszystkich tych, którym doniosłe zadania programowe sekcji dla inteligencji leżą na sercu, i tych, którzy w pomyślnem urzeczywistnieniu pięknych celów nowego związku inteligencji katolickiej widzą rękojmię lepszego jutra Ojczyzny.

* * *

Ofiary na cele Kongresu przyjmują: redakcje pism, Bank Związku Spółek Zарobkowych w Poznaniu, Bank m. Poznania oraz P. K. O. Poznań Nr. 213.063.

* * *

Kwaterami zajmuje się Biuro kwaterunkowe w Poznaniu: ul. marsz. Focha 18. 2-gie piętro, pokój 24.

* * *

Wszelkich informacji udziela Komitet Wykonawczy: sekretarjat — Poznań, al. Marcinkowskiego 22, 3-cie piętro, pokój 65. tel. 50—99 w godz. od 8 do 15-tej.

Medal pamiątkowy I-go Krajow. Kongresu Eucharystycznego w Poznaniu.

Ukazał się niedawno medal pamiątkowy I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego w Polsce, jaki odbywać się będzie w dniach 26—29 b. m.

Medal wykonał znany rzeźbiarz p. prof. Wysocki z Poznania. Z jednej strony przedstawiony jest Chrystus Pan, podający Komunię św. pielgrzymowi. W otoku widnieją słowa: „Jam jest chleb żywota“. Po drugiej stronie umieszczona jest katedra poznańska: nad nią mieści się krzyż otoczony aureolą. Wkoło napis: „I Krajowy Kongres Eucharystyczny w Polsce, Poznań dnia 26—29 czerwca 1930“. Biciem medalu zajęła się Mennica Państwowa: średnica medalu wynosi 55 mm. Artystyczne wykonanie sprawia, że medal ten będzie najmiłą pamiątką wielkich uroczystości kongresowych. Cena medalu wynosi 10 zł.

W celu pokrycia kosztów Kongresu uprasza się o wczesne zamawianie medalu.

* * *

Ofiary na cele I-go Krajowego Kongresu Eucharystycznego przyjmują redakcje pism. Bank

Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, Bank miasta Poznania oraz P. K. O. Poznań na konto Nr. 213063.

* * *

Kwaterami zajmuje się Biuro Kwaterunkowe w Poznaniu przy ul. Marsz. Focha 18, 2-gie piętro, pokój 24.

* * *

Wszelkich informacji udziela Komitet Wykonawczy, Sekretarjat, Poznań, al. Marcinkowskiego 22, 3-cie piętro, pokój 65, telefon 50—99 w godz. 8—15-ej.

Do ogółu Lwowskiej Młodzieży Akademickiej.

W dniach od 26 do 29 czerwca b. r. odbędzie się w Poznaniu I-szy Ogólnopolski Kongres Eucharystyczny.

Musi się on stać wielką manifestacją życia katolickiego w Polsce. W obliczu rozkładowych prądów, nurtujących naród, wobec zobojętnienia na najwyższe ideały religijne, młode pokolenie musi zmanifestować swą nieustępliwą wolę budowania przyszłości Polski na wiecznych zasadach katolickich.

Musimy wykazać, że my młodzi nie tylko posiadamy głęboką wiarę, ale też potrafimy przekuć ją w czyn i zwycięstwo.

Dlatego wzywamy Was do jak najliczniejszego udziału w Kongresie Eucharystycznym.

Zgłoszenia przyjmują i wszelkich informacji udzielają podpisane Towarzystwa.

Prosimy o jaknajwcześniejsze zgłoszenia.

Lwowski Komitet Akademicki. Centrala Towarzystw Samopomocowych we Lwowie (Bratnia Pomoc Stud. Uniw. J. K., Bratnia Pomoc Stud. Politechniki, Bratnia Pomoc Stud. Akad. Med. Weter., Wzajemna Pomoc Medyków, Koło Studentek W. U. L., Bratnia Pomoc Stud. W. S. H. Z.). Czytelnia Akademicka. Lwowskie Koło Międzykorporacyjne (Lutyko-Venedya, Leopolia, Znicz, Gasconia, Scythia, Aquitania, Aragonia, Zagończyk. Obotritia, Roxolania, Cresovia-Leopoliensis, Tytania, Avanguardia). Lwowskie Koło Śr. Zjednoczenia Pol. Akad. Korporacyj Chrześc. (Orlęta, Ikarja, Szczerbiec, Swentowid, Constantia Leopoliensis). Lwowski Hufiec Starszo-harcerski. Koło Misyjne. Młodzież Wszepolska Zw. Akad. Odrodzenie S. K. M. A. Posiew Zw. Pol. Akad. Mł. Lud. Sodalicia Marjańska Akademików. Sodalicia Studentek. T. S. L. Koło Akademickie. Zrzeszenie Akad. Młodz. Prowincjonalnej. Związek Rekolekcyjny Akademików.

Ewangelja na II niedzielę po Świątkach.

Łuk. 14, 16—24.

Onego czasu rzekł Jezus: Człowiek niektóry sprawił wieczerzę wielką i wezwał wielu. I posłał sługę swego, w godzinę wieczerzy, aby powiedział zaproszonym, żeby przyszli, boć już wszystko było gotowe. I poczęli się wszyscy społem wymawiać. Pierwszy mu rzekł: Kupiłem wieś i mam potrzebę wynieść, a oglądać ją: proszę cię, miej mnie za wymówionego. A drugi rzekł: Kupiłem pięć jarzm wołów i idę ich doświadczać: proszę cię, miej mnie za wymówionego. A drugi rzekł: Żonę pojąłem, a przeto nie mogę przyjść. A wróciwszy się sługa, oznajmił to panu swemu. Wtedy się gospodarz rozgniewawszy, rzekł słudze swemu: Wynijdź rychło na ulice i uliczki miasta: a ubogich i ułomnych i ślepych i chromych wprowadź tu. I rzekł sługa: Panie, stało się, jak coś rozkazał: a jeszcze jest miejsce. I rzekł pan słudze: Wynijdź na drogi i opłotki: a przymuś wnieść, aby był dom mój napelniony. A powiadam wam, żeć żaden z onych mężów, którzy są zaproszeni, nie ukąsi wieczerzy mojej.

Cudowny świat Eucharystji.

Przez oktawę Bożego Ciała zdobi zieleni ołtarze, otaczane przez gromady wiernych.

W złotej monstrancji wita nas, chleb, który z nieba zstąpił. Patrz, cud wszechmocy. Chleb widzą nasze oczy. Chleba dotykają nasze ręce. Nasze usta czują smak nieskwaszonego chleba. Chleb z czystej mąki pszennej stwierdza badanie chemiczne. Chleb, coś najprostszego, co ludzie wypiekają. czym mogą się żywić. A jednak za tem najnaturalniejszym w świecie kryje się wielki cud boskiej wszechmocy. „To jest chleb, który z nieba zstąpił“ (Jan 6, 59). Od chwili, gdy kapłan powie słowa ustanowienia i przeistoczenia, z chleba pozostały tylko postacie, pozory, to, co podpada pod zmysły.

W istocie nastąpiła cudowna zmiana, zmiana istotna, z rzeczy małej coś najwyższego, co sobie tylko człowiek może pomyśleć. Chrystus, nasz Bóg i nasz brat przyjął przez słowa kapłana postać chleba, podobnie. jak kiedyś przyjął postać człowieka. Tylko że ten drugi cud jest może jeszcze cudowniejszy, niż ten pierwszy: tam, stając się człowiekiem, musiał ukrywać swą boskość w duszy ludzkiej; tutaj i boskość i człowieczeństwo osłania postaciami chleba. Tam stał

Mężne stanowisko biskupa wenezuelskiego z Walencji w sprawie rozwodu.

Dzienniki doniosły, że biskup z Walencji (Wenezuela) Mgr. Montes de Oca, skazany został na wygnanie, ponieważ miał odwagę potępić publicznie powtórne małżeństwo pewnego rozwodnika, który zajmuje wysokie stanowisko w hierarchji rządowej kraju. Obecnie znane są bliższe szczegóły tej sprawy, w której ujawniła się w całej rozciągłości niezłomność zasad Kościoła.

Wspomniany dygnitarz państwowy, mszcząc się za nieotrzymanie rozwodu, oskarżył biskupa przed rządem o łamanie praw republiki. Mgr. Montes de Oca zmuszony był pojechać do stolicy kraju, Caracas, by bronić się przed postawionemi mu zarzutami, ale świat oficjalny był już uprzedzony do niego. Sędziowie nietylko, że nie uznali jego stanowiska, które było obroną prawdy i sprawiedliwości, ale zażądali, by zrzekł się biskupstwa. Biskup oczywiście odmówił, twierdząc słusznie, że otrzymał swój urząd pasterski od Stolicy Apostolskiej i tylko ona może mu go odebrać, poczem wrócił do domu. Zmuszony po raz drugi udać się do Caracas Mgr. Montes de Oca został zatrzymany na drodze. Zaproponowano mu, by niezwłocznie opuścić kraj. Ponieważ zaprotestował przeciwko temu, wsadzono go przemocą do samochodu i odstawiono do portu La Guaira i, nie pozwoiliwszy

nawet porozumieć się z najbliższymi, wywieziono okrętem na wyspę Trinité.

Dokonany gwałt wywołał tak silne protesty ze strony ludności, że rząd poprosił biskupa Walencji, by wrócił do kraju, ale pod warunkiem, że odwoła to, co powiedział o małżeństwie owego dygnitarza. Biskup odmówił. Jego sprzeciw bowiem należy do rzędu tych, których odwołanie byłoby równoznaczne z wyrzeczeniem się nauki Kościoła o Sakramencie małżeństwa, o nierozzerwalności związku małżeńskiego i o rozwodzie. Nauka ta stanowi prawdę religijną a ta prawda nie może być przedmiotem kompromisów i targów.

Kościół katolicki w Indjach.

W Rzymie przebywa obecnie Mgr. Giuseppe Poli, biskup w Allahabad w Indjach, z włoskiej prowincji zakonu kapucynów, który redakcji „Osservatore Romano“ udzielił informacji o położeniu Kościoła katolickiego w związku z ostatniemi zaburzeniami w Indjach. Kościół katolicki trzyma się zdala od wszelkich wałk politycznych i stoi ponad partjami. Hindusi zdają sobie z tego sprawę i w wielu narodowych kołach hinduskich utrwaliło się szczere przekonanie, że katolicyzm troszczy się tylko o zbawienie dusz swych wiernych. Biskup Poli dodał następnie, że właśnie w jego diecezji,

się przynajmniej człowiekiem z ciałem i duszą, z zmysłami i uczuciami, z pragnieniami i łzami, tutaj zniża do bezdusznej materji, do czegoś codziennego, co ludzie mają na swym stole. Bóg-Człowiek nosi mocą przeistoczenia postacię chleba jako szaty sakramentalne.

Może niejedno serce chrześcijańskie myśli z zazdrością o nezniaeh Chrystusa, ponieważ oni mogli widzieć Chrystusa w ludzkiej postaci. Kto się jednak nad tem dobrze zastanowi, kto należycie pojmuje tajemnicę Boga eucharystycznego, ten nie jest biedniejszy, lecz bogatszy, aniżeli nawet sam św. Jan, uczeń ukochany, który mógł spoczywać na piersi Jezusowej. Co mieli ci pierwsi uczniowie od swego Mistrza? Wspaniałe słowa, wspaniałe nauki, uszczęśliwiający życie z Nim i podziwianie Jego czynów. Ale jeżeli chcieli uchwycić w Nim to, co najlepsze, Jego bóstwo, to byli tak bogaci i tak biedni jak i my; musieli wierzyć.

My ludzie widzimy w Eucharystji z umiłowaniem cud wszechmocny. I słusznie! Ale nie zapominajmy o drugim. Zanim Boża wszechmoc dokonała cudu wszechmocny, musiała miłość Boga dziwnie objawić się, że zdecydowała się wogóle działać. Nie zapo-

minajmy przy cudzie wszechmocny o cudzie miłości. „Ponieważ Jezus miłował swoich, którzy na świecie byli, do końca ich umiłował“ (Jan 13, 1). Temi słowami otwiera nam św. Jan drzwi do świętego wieczernika. Te słowa musi sobie dusza z całą serdecznością przypomnieć, ilekroć razy puka do tabernakulum. Musieć przychodzić do ludzi, ilekroć razy usta kapłańskie tego żądają. Musieć prowadzić życie wędrowne nokoło świata. Ogromne upokorzenie przez niepozorne postacię chleba. Tysiąckrotnie większe upokorzenia przez niegodne przyjęcia, przez chłód serc ludzkich. Do nieba wołające włamanie do tabernakulum. Nie wypowiedziana zniewaga w błoto rzuconych hostyj. To wszystko przewidziała Jego miłość, a jednak było Jej testamentem: „To czyńcie na moją pamiątkę“. Zaiste, umrzeć za swych przyjaciół jest między ludźmi oznaką najwyższej miłości, ale za swych przyjaciół do końca świata w ubogiem tabernakulum mieszkać i zrzekać się chwały nieba, to pozostanie jako ostatni największy cud miłości.

Niechże garnie się serce ludzkie do tej ogromnej miłości i miłością niech płaci za miłość. Amen.

gdzie znajduje się ośrodek ruchu nacjonalistycznego, sytuacja jest wyjątkowo trudna. Niedawno zwrócił się do niego pewien znany działacz hinduski, pytając, jakie stanowisko zajmuje Kościół katolicki wobec niepodległościowych dążeń ludności tubylczej. Mgr. Poli mógł mu odpowiedzieć bez chwili zwłoki, że Kościół spełnia swoje posłannictwo we wszystkich krajach i wszędzie, gdzie ma zagwarantowaną swobodę krzewienia wiary i sprawowania kultu, liczy się z istniejącymi stosunkami. Dotychczas Kościół pod żadnym względem nie ucierpiał od ruchu nacjonalistycznego.

Biskup Poli zaznaczył alej, że dumą jego diecezji jest 14 szkół katolickich, w których uczniowie katolicy stanowią 85 procent. Sekretarz prowincjonalnych władz oświatowych wyraził się, że szkoły te są najlepsze w danym okręgu i wymagają najmniejszych wkładów z kasy rządowej. Większość Hindusów jest przeświadczona, że szkoły katolickie przynoszą jak największe korzyści ludowi hinduskiemu. Inny wysoki urzędnik mówił ze szczególnym uznaniem o wyjątkowej wartości społecznej szkolnictwa katolickiego. Bardzo pomyślne były również informacje biskupa o zgodnej współpracy kapucynów włoskich z amerykańskimi jezuitami i holenderskimi premonstransami. Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła wychowało już ośmiu kapłanów tubylczego pochodzenia: w następnym roku liczba księży krajowych zwiększy się o dalszych pięciu.

Misje doznają wiele przykrości ze strony hindostańskiego antychrześcijańskiego związku „Aria Samaj“, który rozporządza wielkimi środkami a za cel wzięt sobie zniszczenie chrześcijaństwa.

Diecezja Allahabad posiada 11.090 katolików na ogólną liczbę 27 milionów mieszkańców.

Ślady reguły franciszkańskiej w buddyjskich klasztorach chińskich.

W raporcie arcybiskupa de Guébriant o „Kontemplacyjnych kongregacjach tubylczych na Dalekim Wschodzie“ znajdują się ciekawe szczegóły o śladach, pozostawionych w Chinach przez franciszkanów, którzy prowadzili pracę misyjną w tym kraju w XIII i XIV wieku. Daleki Wschód, jak wiadomo, posiada mnóstwo klasztorów buddyjskich, taoistycznych i lamaistycznych. Ojcowie misjonarze lazaryści z Ningpo w Trzekiang są przekonani, że pochodzenie większości dużych klasztorów w Hang-Tszeu jest franciszkańskie. Sami mnisi chińscy są przeświadczeni o tem do tego stopnia, że w żaden sposób nie chcą dopuścić nikogo do swych bibliotek, które zawierają książki europejskie, z obawy, by nie znaleziono w nich jakichś starych tytułów własności i nie wystąpiono z reklamacjami. Np. klasztor buddyjski w Trien-Té, zdaniem pewnego misjonarza lazarysty, który go zwiedził, jest niemal całkowitą kopją planu dawnych klasztorów franciszkańskich: posiada on cele, klauzurę i t. d.

W refektarzu ma takie same ustawienie stołów wzdłuż ścian, osobnego stołu dla zwierzchników, katedry dla lektora i t. d. W przyległej świątyni na ołtarzu znajduje się mały relikwiarz z drzewa rzeźbionego, zawierający to, co mnisi nazywają „relikwią ich fundatora“; jest to starożytna franciszkańska miseczka do kwesty z widocznym jesszce napisem: J. C. 1325 (lub 1335). Modlitwy tych mnichów buddyjskich to recitativo podzielone na „Godziny“, jak nasz brewjarz; co osiem dni modlitwy są bardziej uroczyste i połączone z nabożeństwem przed ołtarzem, oraz ze śpiewem, dziwnie przypominającym nasze starożytne prefacje.

Nie jest wykluczone, że pewnego dnia odnaleziony zostanie, nie dający się zaprzeczyć dowód, że te klasztory są fundacją wielkich misjonarzy franciszkańskich z XIII i XIV wieku. Jak wiadomo, w czasach nieco bliższych, w XVII wieku ojcowie kapucyni założyli klasztor w Lhassa, a więc w centrum Tybetu, do którego dostęp dla cudzoziemców jest prawie niemożliwy.

Z świata katolickiego.

Wystawa historyczno-religijna ku czci św. Olafa w Norwegji. Król Norwegji dokonał niedawno otwarcia w Nidaros wystawy historyczno-religijnej, która urządzona została dla uczczenia 900-iej rocznicy śmierci św. Olafa, Patrona kraju. Wystawa jest dostępna dla publiczności w ciągu całego roku. Dzień jubileuszowy przypada w miesiącu lipcu i będzie obchodzony uroczystie przez cały kraj.

Działalność trybunału „Sacra Rota Romana“ w r. 1929. Według ogłoszonego niedawno sprawozdania „Sacrae Rotae Romanae“, ten najwyższy trybunał papieski załatwił w ciągu 1929 roku 67 procesów. W większości wypadków chodziło o uznanie małżeństw za nieistniejące. W 20 procesach stwierdzono nieistnienie małżeństwa.

Skład obecny św. Kolegium kardynalskiego. Wskutek ostatnich nominacyj kardynalskich liczba członków św. Kolegium wzrosła do 63, w tem 31 Włochów i 32 innych narodowości.

Za obrazę Papieża. Dzienniki włoskie podają, że pewien kupiec z Parmy za obelżywe odezwanie się o Papieżu został skazany przez sądy na karę pięciu miesięcy więzienia i 10 litr grzywny.

Udział Watykanu w międzynarodowej wystawie artystycznej w Budapeszcie. Po raz pierwszy Miasto Watykańskie będzie uczestniczyło w międzynarodowej wystawie artystycznej. Razem z 25 innymi państwami weźmie ono udział w wystawie projektów architektonicznych, która zostanie otworzona we wrześniu w Budapeszcie.

Ekspozycjami watykańskimi będą projekty prac, które są obecnie prowadzone w obrębie państwa watykańskiego.

Katedra w Pawji. Mussolini zainteresował się budową katedry w Pawji i udzielił większej sumy pi niędzy, chcąc umożliwić dokończenie olbrzymiej świątyni, która jest kopją słynnej Hagia Sophia w Konstantynopolu i dotychczas nie została wykończona (lewego skrzydła brak całkowicie a prawe zostało zbudowane tylko częściowo). Roboty nad wykończeniem katedry, wymagające czterech milionów lir, będą dostosowane pod względem stylu do budowli już istniejącej i zostaną wykonane z żelazo-betonu.

Reorganizacja archiwów watykańskich. Ojciec św. wydał instrukcję w sprawie całkowitej reorganizacji archiwów watykańskich. W związku z tem ma być sporządzony rocznik, który będzie zawierał przeszło 850 tomów.

Olbrzymia ta praca, do której zaproszono archiwistów z całego szeregu krajów, będzie prawdopodobnie wymagał wielu lat.

Praca społeczna katolików amerykańskich a radio. W sześciu miastach Stanów Zjednoczonych katolicy mają własne radjowe stacje nadawcze albo korzystają z określonych godzin, przeznaczonych na audycje katolickie. Towarzystwo „National Catholic Welfare Conference“ prowadzi rokowania, by stworzyć całą sieć stacyj o charakterze czysto katolickim, których audycje byłyby transmitowane w kraju i poza jego granicami. W New-Yorku stację nadawczą już przed kilku laty założyli oo. pauliści. W ich ślady poszli księża jezuiti, którzy wybudowali trzy stacje: w Milwaukee, St. Louis i New Orleans. Każdego roku na tych nowoczesnych, ważnych placówkach akcji społecznej stosowane są nowe metody głoszenia nauk ewangelicznych. Dalszemu rozwojowi pracy na tem polu stanął narażenie na przeszkodzie brak środków.

Działalność duszpasterska wśród marynarzy australijskich. Instytut braci od św. Wincentego a Paulo w Sydney prowadzi troskliwą działalność duszpasterską wśród marynarzy australijskich. W ciągu 1929 r. duchową obsługę otrzymało 13.710 marynarzy. Pracę apostolską wykonano na 318 okrętach; objęła ona 4.713 marynarzy katolickich.

Wybory do Międzynarodowego Związku Kobiet Katolickich. W sobotę dn. 24 zm. w Rzymie na zakończenie kongresu Międzynarodowego Związku Kobiet Katolickich wybrano nowy zarząd, w skład którego z ramienia Polski weszły pp. Władysława hr. Zamojska i Halina Deratowicz.

Zburzenie katedry prawosławnej w Charkowie. Według doniesienia z Moskwy, pionierzy bolszewicy zburzyli główną katedrę w Charkowie. Zniszczenie świątyni dokonane zostało na

skutek specjalnej rezolucji związku bezbożników.

Nowe krzyże przy drogach w Holandji. Według planu pewnego nieznanego z nazwiska katolika, w prowincji holenderskiej Północnego Brabantu na miejscach dawnych kapliczek, zburzonych w czasach reformacji, mają być wzniesione ponownie krzyże przydrożne. W gminach już postawiono krzyże wysokości dwunastu stóp, wzorowane na oryginale włoskiego rzeźbiarza Caproniego.

Ofiara katolików chińskich dla Ojca św. Z okazji złotego jubileuszu kapłańskiego Ojca św. biedna ludność katolicka Chin zorganizowała kwestę, która jest wzruszającym dowodem synowskiego przywiązania katolików chińskich do Stolicy Apostolskiej i gorliwości w krzewieniu wiary. Zebrane ofiary dały sumę 270.000 fr.

Kwota ta będzie przeznaczona na opłacenie kosztów utrzymania seminarzystów chińskich w kolegium Propagandy w Rzymie.

Pierwszy zjazd katolicki w Chinach. Delegat apostolski w Chinach polecił sekretarzowi komisji synodalnej zwołać pierwszy kongres członków korespondentów komisji, o ile stosunki na to pozwolą. Zgromadzenie to, które prawdopodobnie odbędzie się w Szanghaju i będzie miało charakter oficjalny, byłoby pierwszym zjazdem katolickim w Chinach.

Z całej Polski.

Wybór wikariusza kapitularnego w Sandomierzu. Kapituła diecezji sandomierskiej wybrała na zarządcę diecezji, czyli wikariusza kapitularnego JE. Ks. Pawła Kubickiego, dotychczasowego Biskupa-Sufragana diecezji Sandomierskiej.

Wychodźstwo organizuje się w związku religijne i oświatowe. W Lens odbył się walny zjazd delegatek wszystkich Bractw Różańcowych wśród wychodźstwa polskiego we Francji, który powołał do życia Związek Bractw Różańcowych.

Niadawno również złączyły się w jedną całość trzy potężne organizacje oświatowe na wychodźstwie polskiem we Francji, mianowicie Pomoc Oświatowa z północnej, południowej i wschodniej Francji, tworząc obecnie jedną zwartą olbrzymią organizację p. t. „Pomoc oświatowa“ na całą Francję.

Fakty powyższe są dowodem skonsolidowania się katolickiego życia oświatowego wśród Polaków we Francji.

Zagadnienie emigracji na 1-ym Krajowym Kongresie Eucharystycznym w Poznaniu. Pierwszy Krajowy Kongres Eucharystyczny obraduje w Po-

znaniu w dn. 26—29 czerwca b. r. Nie zapomniano o tych, którzy zdala od Ojczyzny pędzą żywot wychodźczy. Cztery miliony emigrantów polskich to zbyt poważna pozycja w budżecie narodowym, by jej nie poświęcić osobnych referatów i obrad. Niektórzy z nich przyjadą do Poznania, by obecnością swoją zadokumentować swą puzylnalność do narodu i wiary ojców. Tak wybiera się na Kongres grupa Polaków z Ameryki z JE. Ks. Biskupem Plagenssem na czele, dalej Polacy z Francji i Niemiec. Oni też wespół z nami zanucą ów psalm dziękczynny Słowackiego na cześć Eucharystji: „Chwal Pana, duszo moja, z głębokości twych zdroja wychwalaj świętość Jego, chwal! Chwal Nieśmiertelnego! Za duch twój, za twe błaski: za wszystkie Jego łaski“.

Obrady sekcji emigracyjnej toczyć się będą na sali „Dworu Huggera“ w parku Wilsona w dn. 27 i 28 bm. Referaty wygłoszą: ks. rektor Łagoda z Paryża n. t. „Eucharystja w życiu wychodźcy“, ks. Irena Puzynianka n. t. „Szerzenie w kraju i na wychodźstwie kultu Świętych polskich jako najprzedniejszych wzorów czci dja Eucharystji“, ks. prob. W. Borkowicz z Detroit n. t. „Więzy religijne łączące wychodźstwo z Macierzą“. Nabożeństwo poutyikalne odprawi JEm. Ks. Kardynał Prymas Hlond w piątek 27 bm. w katedrze poznańskiej o godz. 9-ej rano.

Składka na budowę kościoła garnizonowego i szkolnego w Katowicach. W tych dniach rozpoczęto w Katowicach budowę kościoła garnizonowego i szkolnego, którego brak już od dawna dotkliwie odczuwano.

Z polecenia Kurji Biskupiej księży proboszczowie na ten cel urządzają w lipcu składkę kościelną. Również za wiedzą władzy duchownej będą na ten cel sprzedawane cegiełki w obrębie diecezji Katowickiej.

Rozmaitości.

Rozporządzenie rządu włoskiego w sprawie noszenia ubiorów kościelnych katolickich. Rząd włoski wydał surowe przykazy, na mocy których władze mają przestrzegać, by wiarołomni księża nie nosili bezprawnie szat duchownych a m. in. także sutanny.

Takiej anarchji, jaka panuje pod tym względem w Polsce, niema nigdzie chyba na świecie. Nietylko odstępcy od Kościoła katolickiego, ale i członkowie różnych sekt b. często paradują w ubiorach i w szatach liturgicznych duchowieństwa rzymsko-katolickiego, wprowadzając tem ludność w błąd i nadużywając niejednokrotnie szat kościelnych katolickich dla swych poziomych celów.

Episkopat polski zwracał się niejednokrotnie do władz państwowych z prośbą o wydanie prze-

pisów, zabraniających sekciarzom i odstępcom od Kościoła używania szat kościelnych katolickich, ale, niestety, bezskutecznie. Co za logika, surowym karom podlegają np. ci, którzy używają bezprawnie munduru oficerskiego, ale dla sekciarzy, chodzących w sutannach księży katolickich, niema żadnej kary!

Statystyka Kościoła katolickiego w Stanach Zjednoczonych. Niedawno ogłoszony został rocznik 1930 amerykańskiego „Catholic Directory“. Po raz pierwszy katolicka ludność Stanów Zjednoczonych przekroczyła liczbę 20 milionów. Wynosi ona 20,078.202; w roku ub. 19,994.258. Ilość konwertytów wzrosła w ostatnim roku o 1.856 i wynosiła: r. 1928 36,376 a w r. 1929 — 38.232. Hierarchja amerykańska liczy 4 kardynałów, 12 arcybiskupów i 102 biskupów. Liczba księży powiększyła się w ciągu roku o 572 i wynosi obecnie 26.925, w tem 18.873 księży świeckich i 8.052 zakonników. Liczba kościołów wzrosła o 230 i wynosi 18.166. Kleryków jest 16.300, w r. ub. było ich 14.586; przyrost roczny wyniósł 1614. W 219 szkołach dla chłopców, w 743 szkołach żeńskich i w 7.225 szkołach parafjalnych uczy się razem 2,148.571 dzieci i młodzieży. Liczba sierocińców wynosi 329; znajduje się w nich 51.523 wychowanków. Szpitali jest 624; przeciętna dzienna liczba pacjentów w nich wynosi sto tysięcy.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

CZERWIEC 1930.

22	N	E 2 po Ś.	9	F. 2 po S.
23	P	Wandy	10	Tymoteja
24	W	Jana Chrz.	11	Wartołomeja
25	S	Prospera	12	Onufryja
26	C	Jana i Pawła	13	Akyliny
27	P	Władysława	14	Elyseja
28	S	Leona II. p.	15	Amosa pr.

Prymicje w kościele OO. Dominikanów. Dn. 19 czerwca po powrocie z procesji katedralnej uroczysta suma, którą odprawi nowowyświęcony kapłan z Zak. kazn. O. Adam Żbikowski.

40-godzinne nabożeństwo w kościele OO. Dominikanów. Dnia 20 i 21 b. m. o godzinie 5 rano wystawienie i pierwsza Msza św. O g. 10 suma, o g. 6 nieszpory z kazaniem. Dnia 22 rano o g. 5 wystawienie, o g. 7 prymarja, podczas której Komunja św. generalna. O g. 10:30 suma z kazaniem. Popołudniu o g. 4:30 nieszpory z kazaniem, poczem uroczysta procesja z Najśw. Sakramentem po Rynku.

Uroczystość Bożego Ciała i Najśłod. Serca P. Jezusa w kościele OO. Karmelitów. W dzień oktawy Bożego Ciała, t. j. 26 b. m., o godz. 10 suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu, które trwać będzie do nieszpór. Nieszpory z uroczystą procesją o godz. 5. W dzień święta Najśłod. Serca Pana Jezusa suma o godzinie 10.

Procesja Bożego Ciała w parafji św. Andrzeja. Dn. 22 czerwca, t. j. w niedzielę, w kościele OO. Bernardynów o godzinie 9 uroczysta Suma, poczem wyruszy uroczysta Procesja Bożego Ciała, która przejdzie placem Bernardyńskim, ulicami:

Piłsudskiego, Kubali, Batorego oraz placem Halickim z powrotem do kościoła. Dla okazania należynej czci oraz żywej wiary w obecność Pana Jezusa w Najśw. Sakramencie, uprasza się P. T. Parafjan o przyozdobienie balkonów oraz o oświetlenie świecami okien tych domów, obok których przechodzić będzie procesja z Najśw. Sakramentem.

Grono szk. żeń. im. Zimorowicza we Lwowie składa na Sekcję Misyjną (Sodal. Pań Naucz.) zamiast uroczystego pożegnania swej Dyrektorki p. Mariji Magdówny kwotę 70 zł.

Z parafji św. Antoniego. Zaprasza się wszystkich Parafjan na uroczystą procesję Bożego Ciała, która się odbędzie w niedzielę 22 b. m., a po procesji będzie cicha Msza św.

Z parafji św. Marii Magdaleny. W czasie oktawy Bożego Ciała uroczysta Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu o godzinie 6 rano. Nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesją o godz. 6 wieczorem. W niedzielę 22 b. m. o godz. 4 popoł. uroczysta procesja z Najśw. Sakramentem do 4 ołtarzy.

W starożytnym kościółku pod wezwaniem św. Jana Chrzyciela dnia 24 czerwca b. r., w uroczystość św. Jana Chrzyciela odprawi się nabożeństwo w następującym porządku: Rano Msza św. o godz. 6, 7, 8:30. Suma o godz. 10. Nieszpory o godz. 5. Kazanie na sumie i nieszporach. Odpust zupełny dla tych, którzy w tym dniu przystąpią do spowiedzi i Komunii św. godnie przyjmą.

Zapowiedzi.

Od 10/VI do 16/VI 1930.

(Przedruk wzbroniony).

W parafji archikatedralnej. 1) Smarzyło Szymon, Piekarska 20 i Janina Kazimiera Strassberger, Halicka 7. 2) Małek Franciszek, Tomaszowce, pow. Kałusz i Celina Marja Wielgan, Bielowskiego 1. — 3) Dr. Jaworski Włodzimierz, Nikon, Kopernika 50 i Stefanja Agnieszka Zofja (3 im.) Ślepowron Sługocka, Chorażczyzny 26. — 4) Furdzik Piotr, Rynek 29 i Marja Pawlik, Tarnopol.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Tadeusz Klisowski, Zamojskiego 9 i Matrona Kapec, Zamojskiego 9. — 2) Wilhelm Dziedzic, Skrzyńskiego 8 i Janina Wujnowska, Skrzyńskiego 8. — 3) Władysław Teodorczuk, Rybacka 5 i Henryka Teodorczuk, Kochanowskiego 15. — 4) Symeon Smarzyło, Piekarska 26 i Janina Strassberger, Halicka 7. — 5) Stanisław Janiszewski, Tłumacz i Janina Drohomirecka, Kochanowskiego 8.

W parafji św. Elżbiety. 1) Galant Kazimierz i Jadwiga Hucuł, Bogdanówka 55. — 2) Kachny Józef i Michalina Sałuż, Lwowskich Dzieci 74. — 3) Biliński Tadeusz i Jadwiga Zaleska, Kętrzyńskiego 17. — 4) Schmuck Adam i Marja Mirowska, Na Błonie 14. — 5) Merski Kazimierz i Józefa Reczuch, Krótka 8. — 6) Adamczyk Stanisław i Helena Raut, Króla Leszczyńskiego 22. — 7) Sebastjan Jakób i Weronika Papiernik, Gródecka 131. — 8) Aksman Józef i Marja Włodarska, Na Błonie 14. — 9) Żuk Stanisław i Michalina Trojan, Bart. Głowackiego 19. — 10) Fedun Roman i Karolina Kardasz, Droga Kulparkowska, Poprzeczna 26. — 11) Józef Franciszek (2 im.) Langer, Bilińskich 19 i Felicja Marja (2 im.) Kowalska ze Zadwórze.

W parafji św. Marcina. 1) Mgr. Kulczycki-Ruczka Zdzisław Jerzy, Piekarska 55 i Scalitz-Batarnaj Marja Stefanja, Żółkiewska 147. — 2) Nowicki Edward, Warszawa, Mokotowska 18 i Koleśnik Henryka, Ogrodnicka 4. 3) Antonowicz Teodor, Kleparowska, kasarnia, Kubisich Michalina, Ilkiewicza 7. — 4) Buchta Mieczysław Zenon,

Bóbrka i Fischer Katarzyna, Nowej Rzeźni 24. — 5) Nich Józef, Zamarstynów, Grunwaldzka 23 i Pestówna Olga, Rieczna. — 6) Krzyżanowski Józef, Ogórkowa 2 i Smiećtanko Józefa Zofja, Bojowa, Domy M. K. E.

W parafji św. Mikołaja. 1) Józef Kachny, Poniatowskiego 9 i Michalina Sałuż, Lwowskich Dzieci 74. 2) Stanisław Hubert, Supińskiego 36 i Janina Jakóbiszyn, Supińskiego 36. — 3) Józef Kuszaj, Poniatowskiego 8 i Julja Pirog, św. Zofji 5. — 4) Jan Misiaczek, Sakramentek 30 i Marja Igielska, Snopkowska 12. — 5) Juljan Fabiański, Jabłonowskich 28 i Marja Miśkówna, Zyblikiewicza 46.

W parafji św. Antoniego. 1) Iwanów Grzegorz, Paulinów 10 i Domicela Zajęc, Jałowiec 8. — 2) Grejcarciuk Michał, Zniesienie i Helena Jakubów, Łyczakowska 22. — 3) Przybyła Jan przy wojsku i Julja Tworzydło, Jałowiec 260. — 4) Monseu Stanisław, Mochnackiego 26 i Marja Akościńska, Gołaba 11. — 5) Berezowski Marjan, Stryjska 64 i Zofja Hierzyk, Wójtowska 8. — 6) Czaban Włodzimierz, Franciszkańska 7 i Teofila Glińska, Franciszkańska 7.

W parafji św. Anny. 1) Józef Kostewicz i Stanisława Śledz. — 2) Marjan Tomaszewicz i Stanisława Młhin. — 3) Teodor Sawka i Agnieszka Gardecka. — 4) Stanisław Boski i Stefanja Bohr.

W parafji św. M. Magdaleny. 1) Rajmont Biborosz, Tłuste i Marja Mucha, Lenartowicza 3. — 2) Franciszek Roznarowicz, Na Bajki 15 i Julja Frisch, Kochanowskiego 8. — 3) Tadeusz Prerz, Dom Techników i Helena Ambroz, Minoga. — 4) Grzegorz Iwanów, Potockiego 23 i Domicela Zajęc, Jałowiec. — 5) Dr. Włodzimierz Jaworski, Kopernika 20 i Stefanja Sługocka, Chorażczyzny 26. — 6) Michał Szymzan, Lenartowicza 10 i Zofja Masłowska, Kulparków. — 7) Jerzy Dworski, Wronowska 7 i Zofja Burczyk, Grunwaldzka 9. — 8) Stanisław Dubanowicz, pl. Jura 7 i Franciszka Czernicka, pl. Jura 7. — 9) Józef Próchnicki, Nabelaka 49 i Janina Nodzeńska, Nabelaka 49. — 10) Stanisław Zieliński, Kulparków i Jadwiga Woźniak, Kulparków.

KRONIKA STRYJSKA.

W czasie Zielonych Świąt były zapowiedziane dwie propagandy książki katolickiej. Połączonym staraniom Sodalicji Marjańskiej Panów i Pań należy pogratulować bardzo pięknego wyniku ich pracy sprzedania książek i broszur za 467 zł. 45 gr.

W niedzielę oktawy Bożego Ciała odbędzie się procesja do 4 ołtarzy z kościoła św. Józefa o godz. 4 popołudniu.

W oktawę Bożego Ciała, t. j. w czwartek 26 b. m., nieszpory z procesją do 4 ołtarzy odprawi się w kościele parafjalnym o godzinie 5 popołudniu.

W piątek 27 b. m. uroczystość Najśw. Serca Jezusowego nabożeństwo z procesją o g. 8 rano.

Zapowiedzi: 1) Łysy Paweł, ur. w Słońsku i Katarzyna z Mularskich Raniowska, ur. w Menednicach. 2) Kielar Tadeusz, ur. w Jaćmierzu i Aniela Woda, ur. w Hrebenowie. 3) Sękiewicz Władysław Jan i Zofja Mosingiewicz, ur. w Stryju. 4) Domiter Karol, ur. we Lwowie i Marja Gaweł, ur. w Stryju. 5) Lindenberg Stanisław, ur. we Lwowie i Kazimiera Kracmar, ur. w Gołogórach. 6) Opala Michał, ur. w Niezuchowie i Józefa Kondratów, ur. w Żabińcach. 7) Gaweł Antoni, ur. w Stryju i Aniela Pajak, ur. w Zawoju. 8) Reiter Marjan, ur. w Stryju i Stefanja Treško, ur. w Stryju. 9) Pelczar Antoni, ur. w Stryju i Marja Wageman, ur. w Stryju.